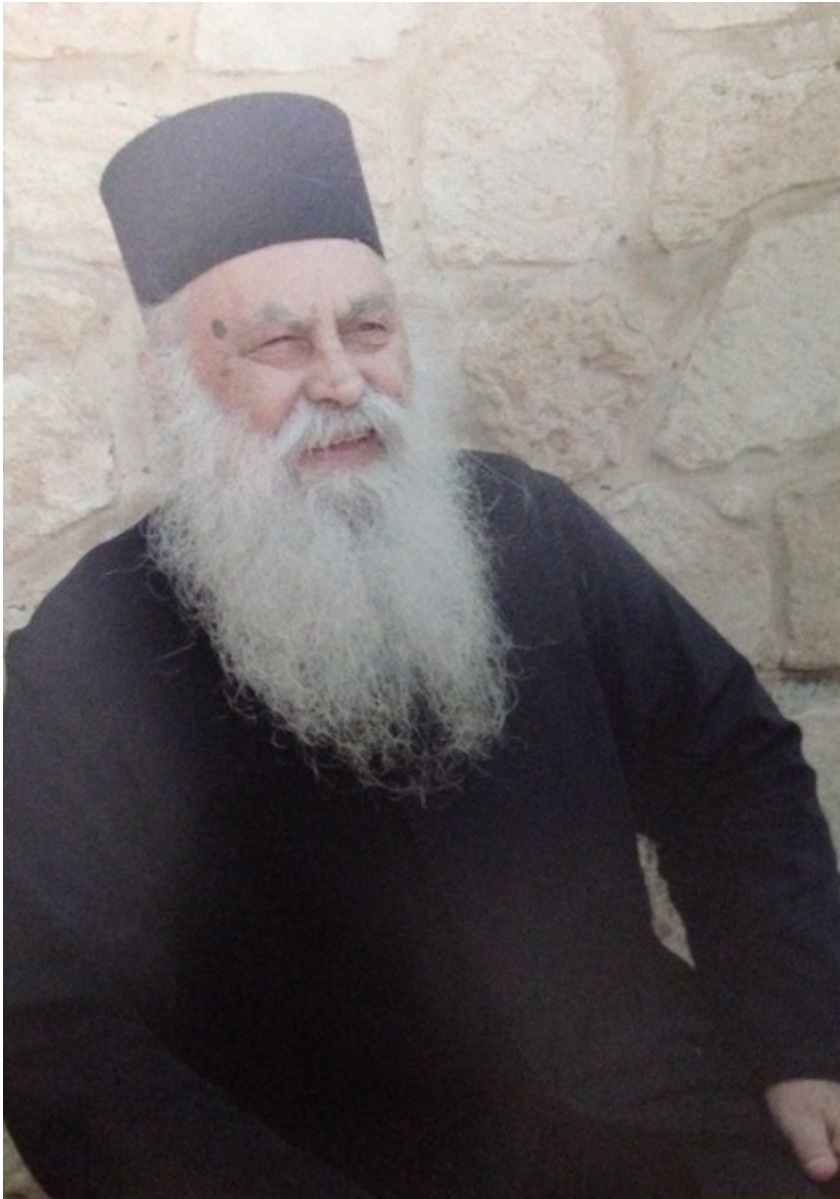

6 Δεκεμβρίου 2013

Γέροντας Γαβριήλ, ο Γέροντας της αγάπης

[/ Γενικά](#)

Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Θλιβερή ανθρωπίνως είδηση πριν λίγο μας σήμανε το επίγειο τέλος της ζωής του Αγίου της Κύπρου μας, του πνευματικού Πατρός πλήθους πιστών της Μεγαλονήσου μας και όχι μόνο, του μαρτυρικού Καθηγουμένου της κατεχόμενης ιστορικής Μονής του Αποστόλου Βαρνάβα, του ουρανοπολίτου πλέον Αρχιμανδρίτου, Γέροντος Γαβριήλ.

Αδελφοί μου, μετέστη από τη φθορά προς την αφθαρσία, από τα γήϊνα στα ουράνια ο Γέροντας Γαβριήλ, ο Γέροντας της προσφοράς και της πίστεως «δι' αγάπης

ενεργουμένης», ο αφανής «άνθρωπος του Θεού, που αποτελούσε το την πηγή της προσφοράς και της ψυχικής κενώσεως στην ανάγκη του πλησίον. Σύνθημά του είχε πάντοτε τη φράση: «Η αγάπη έξω βάλλει τον κόπον».

Δεν υπήρχε ακατάλληλη ώρα για αυτούς που κτυπούσαν την πόρτα του κελλιού του Γέροντος Γαβριήλ. Πάντοτε προσιτός ήταν έτοιμος να προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες σ' αυτούς που κατέφευγαν στις συμβουλές και την πνευματική του πατρότητα.

Ο Λυσιώτης πρόσφυγας, το πνευματικό βλάστημα του Μοναστηριού του Αποστόλου Βαρνάβα, που η αγάπη του Γέροντος Νικηφόρου τον έφερε και τον εγκατέστησε στο Μοναστήρι του Κύκκου, δίνοντάς του και τον τίτλο του πνευματικού της Μάνδρας, αφού εκτίμησε την άοκνη προσπάθειά του και την ικανότητά του στη χειραγώγηση των ψυχών, ζούσε και ανέπνεε με την προσδοκία της επιστροφής του στο Μοναστήρι της μετανοίας του.

Ο πανδαμάτορας χρόνος όχι μόνο δεν αλλοίωσε την επιθυμία του αυτή, αλλά την αύξησε. Οι κτύποι της καρδιάς του κτυπούσαν στο ρυθμό της επιστροφής του στα αγιασμένα χώματα του Μοναστηριού του, στο μυροβλύζοντα τάφο του ιδρυτή της Κυπριακής Εκκλησίας.

Η πνευματική του επικοινωνία με τον «Υιό της Παρακλήσεως» (Πραξ. δ 36) κατέδειξε στις ημέρες μας, με την διαπιστωμένη ύπαρξη πολλών θαυμασίων την παρρησία του Γέροντος στον πολιούχο άγιο της Κύπρου μας, Βαρνάβα το θαυματουργό.

Μετά το άνοιγμα των συνόρων ο Γέροντας Γαβριήλ «μυροφόρου εκτελών χρέη» μαζί με το ιερό σμήνος των πνευματικών του παιδιών δεν έχανε ευκαιρία να τρέξει, να ευπρεπίσει τον τάφο του αποστόλου Βαρνάβα, να τον λειτουργήσει και να απολαύσει το άυλο φως και την ευωδία που αυτός εκχέει δεικνύοντας τη ζωντανή παρουσία του στο χώρο της ταφής του. Υπήρχε μία πνευματική ταύτιση του Γέροντος Γαβριήλ με τον Απόστολο Βαρνάβα και τη χάρη του ο Άγιος την έστελνε μέσα από τον σεβάσμιο και με ιλαρό πρόσωπο κοσμούμενο ιερομόναχο του Μοναστηριού του.

Στις 10 Ιουνίου του 2007 μετά από εισήγηση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσοστόμου του Β , και ομόφωνη έγκριση των μελών της Ιεράς Συνόδου ενθρονίσθηκε Καθηγούμενος της Ιεράς Σταυροπηγιακής Μονής του Αποστόλου Βαρνάβα «εν εξορία. Πολιέ Γέροντά μου Γαβριήλ, κάθε τόσο μας έλεγες ότι ο καλός Θεός σε κρατά σ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή, για να δεις ελευθερωμένο το μοναστήρι σου. Μας διαβεβαίωνες ότι πολύ σύντομα θα

λειτουργήσουμε όχι στο μικρό ναύδριο του τάφου του, αλλά στο ευρύχωρο Καθολικό, στο οποίο θα πνέει ο άνεμος της ελευθερίας και θα κυματίζει η σημαία του Σταυρού. Το μυροβόλο αγέρι του Πενταδάκτυλου θα περάσει από την πολύπαθη και σκλαβωμένη Μεσαορία μας και θα δροσίσει με άρωμα ελευθερίας το Μοναστήρι του Αποστόλου Βαρνάβα, τη Σαλαμίνα, το Βαρώσι μας, την Καρπασία μας. Περίμενες αυτή την ευλογημένη στιγμή με αγωνία, για να αναφωνήσεις μαζί με το θεοδόχο Συμεών: «Νυν απολύεις τον δούλόν Σου, Δέσποτα» (Λουκ. β 29).

Τώρα η απόλυση ήλθε για σένα, Γέροντα, χωρίς την εκπλήρωση της επιθυμίας σου. Την προσδοκούμε, όμως, σύντομα, με τις θεοπειθείς σου πρεσβείες.

Γνωρίζω, Γέροντά μου, ότι ποτέ δεν ονειρεύτηκες τίτλους· η ζωή σου ήταν πάντοτε απλή, ζωή δοσμένη στο Θεό. Έτσι σε γνωρίσαμε, έτσι σε αγαπήσαμε, έτσι σε ζήσαμε και μας στήριζεις και μας ανάπauες.

Η ηγουμενία δεν πρόσθεσε τίποτα στην ισάγγελη πολιτεία σου, στην πνευματική σου αξία. Ήταν μόνο μία επισφράγιση των αγώνων σου για το Μοναστήρι σου και τις αφανείς υπηρεσίες σου στον ευλογημένο λαό του Θεού μας.

Η θλίψη μας για τη μετάστασή σου, Γέροντά μου μετατρέπεται σε χαρμολύπη και αυτή σε χαρά. Και τούτο γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο θάνατος για τον Χριστιανό είναι αρχή πανηγυριού, αρχή χαράς. Εμείς «οι ζώντες, οι περιλυπόμενοι» είμαστε γεμάτοι από χαρμολύπη.

Λύπη για την πρόσκαιρη απουσία σου, χαρά όμως γιατί είμαστε βέβαιοι για την ανάπαυσή σου στην Άνω Ιερουσαλήμ. Είμαστε βέβαιοι ότι θα σε συναντήσουμε στην ατελεύτητη μακαριότητα, αν εμάς μας αξιώσει αυτής της τιμής ο Κύριος με τις δικές σου πρεσβείες.

Και τούτο, γιατί ο θάνατος δεν είναι η αρχή μιας αξημέρωτης νύχτας, όπως λέγει ο ποιητής Γ. Δροσίνης, αλλά μιας αβράδιαστης ημέρας. Θα μας υποδεχθείς στην Άνω Ιερουσαλήμ, και πρέπει να θεωρούμε μακάριους τους εαυτούς μας που σε γνωρίσαμε, που σε έστειλε ο Κύριος στο δρόμο της ζωής μας να τον ομορφύνεις, και τώρα να σε έχουμε έχουμε τον πνευματικό μας συγγενή στον ουρανό.

Έτσι μας μακαρίζει και ο Προφήτης Ησαΐας, που λέγει: «Μακάριος ος έχει σπέρμα εν Σιών και οικείους εν Ιερουσαλήμ» (Ησ. λα 9).

Χριστέ μου,

Σ' ευχαριστούμε για την άκρα Σου αγαθότητα και φιλανθρωπία, η οποία μας έδωσε το μεγάλο απόστολό Σου Βαρνάβα όχι μόνο ως φωτιστή της αγαπημένης μας

Κύπρου, αλλά και ως άγρυπνο φύλακα και ρύστη ετοιμότητα των οικετών Σου από κάθε θλίψη και ανάγκη στους αιώνες.

Σ' ευχαριστούμε επίσης για το ότι ανέδειξες τον τάφο του πηγή ανεξάντλητη και βρύση ιαμάτων αστείρευτη.

Όχι λιγώτερο Σ' ευχαριστούμε και για το Γέροντα Γαβριήλ, τον τελευταίο Ιερομόναχο της Μονής του Αποστόλου Σου και άξιο Καθηγούμενο της «εν εξορία», που μας τον χάρισες τόσα χρόνια, για να μας παρηγορεί, να μας ενισχύει πνευματικά, να μας τρέφει με το ουράνιο μάνα της στοργικής του αγάπης.

Τώρα ήλθε η ώρα να τον πάρεις κοντά Σου. Σε ευχαριστούμε, γιατί μας δίνεις άλλη μία ευκαιρία να έχουμε πρεσβευτή μας στη Μεγαλωσύνη Σου το Γέροντα Γαβριήλ. Πιστεύουμε ότι, όπως τον άκουγες προσευχόμενο και του εκπλήρωνες τις ευγενείς επιθυμίες, έτσι θα τον ακούς και τώρα και θα στέλνεις τους Αγίους Σου Αγγέλους να μας απαλύνουν τους βιοτικούς πόνους, να μας βοηθούν στην επίλυση των προβλημάτων μας και στον ανηφορικό μας Γολγοθά για κατάκτηση της αρετής.

Πιστεύουμε ότι την προσδοκία του για ελευθέρωση της Μονής του θα την κάνεις πράξη τώρα, που ο Γέροντας θα βρίσκεται κοντά Σου και θα πρεσβεύει ακατάπαυστα γι' αυτήν.

Με τις ευχές, λοιπόν, Κύριε, του Γέροντος Γαβριήλ, κατάπεμψον σε όλους μας τα ελέη Σου και ελευθέρωσε εμάς και την ευλογημένη μας πατρίδα από τους ορατούς και νοητούς εχθρούς μας, που караδοκούν να μας ρίξουν στην απελπισία, στη φθορά, στην εξαθλίωση, στον αφανισμό και τη συντριβή μας.

Δρ. Χαραλάμπης Μπούσιας

Πηγή: romfea.gr